

van 14 oktober 2003

VONNIS uitgesproken in het gerechtsgebouw "Het Kasteel" te Turnhout op **dinsdag, veertien oktober tweeduizendendrie**, in de openbare zitting van de Veertiende Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout, alwaar zetelden:

, **Enig Rechter,**
, **Substituut Procureur des Konings,**
, **Griffier.**

In zake van het **OPENBAAR MINISTERIE** en inzake van:

, **gepensioneerde, geboren**
, **wonende te**

, **geboren**
wonende te

-- **burgerlijke partijen tegen beklaagden**
hebbende als raadsman mr. , advocaat te

tegen

handelaar, wonende te , geboren

bediende, wonende te , geboren

BEKLAAGD VAN : te
2000

tussen 29 september 1996 en 15 maart

De eerste en de tweede

om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, hetzij om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kan worden gepleegd worden

*op de percelen aldaar gelegen gekadastreerd als met
een (globale) oppervlakte van 43 are en 50 centiare
eigendom van beide verdachten
Ingevolge akte verleden door Notaris dd. 26.6.1992*

*bij inbreuk op de artikelen 1 , 2 , 99, par.1 , 146, 1° , 147 148, 149 en 204 van
het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18
mei 1999*

*hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd
met de vergunning , hetzij na verval , vernietiging verstrijken van de termijn
van de vergunning , hetzij in geval van schorsing van de vergunning , hierna-
vermelde handelingen , werken of wijzigingen , zoals bepaald bij artikel 99
te hebben uitgevoerd , voortgezet of instandgehouden ,*

In casu :

*het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen
(zoals nader gedefiniëerd in artikel 99 §1 alinea 3 voormeld), het afbreken,
herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting
of bestaand bouwwerk , met uitzondering van instandhoudings- of onder-
houdswerken (zoals nader gepreciseerd in artikel 99 §1 alinea 3 voormeld)
(99, par.1, 2° Decreet Ruimtelijke Ordening)*

namelijk :

de eerste en de tweede

van 28 september 1996 af tot 14 maart 2000 te hebben instandgehouden, een garage met plat dak en met een oppervlakte van 20 meter op 12,5 meter (250m²). De garage werd opgericht in betonblokken en is ingedeeld in drie delen (een stalling voor voertuigen, een stockageruimte voor kledij en een werkplaats). Het geheel is gelegen in een woonpark.

Gezien de stukken van het dossier.

Gezien de voorgaanden der procedure en meer bepaald het vonnis dezer Rechtbank, zelfde kamer, dd. 22 april 2003 nr. 715, waarbij de heropening der debatten werd bevolen.

Gelet op de verdere behandeling der zaak ter openbare zitting van 16 september 2003.

Gehoord de burgerlijke partijen in hun middelen en uitleg bij monde van mr. , advocaat te

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering.

Gehoord beklaagden in hun verweermiddelen bijgestaan door mr. M. , advocaat te

Op strafgebied:

Overwegende dat de feiten ten laste gelegd van beide beklaagden bewezen zijn en overigens niet worden ontkend.

Overwegende dat bij de bepaling der strafmaat in hoofde van beide beklaagden wordt rekening gehouden met de concrete aard en omstandigheid der feiten, tevens met het smetteloos strafverleden van beklaagden.

Wat betreft de vordering van de gemachtigde ambtenaar:

Overwegende dat de vordering van de gemachtigde ambtenaar ontvankelijk en gegrond voorkomt, waarbij evenwel de gevorderde dwangsom wordt herleid tot 125 Euro per dag vertraag.

Op burgerlijk gebied:

Overwegende dat de burgerlijke partijen stellen schade te hebben geleden door het feit dat het zicht in hun tuin verstoord werd door de aanwezigheid van het wederrechtelijk opgetrokken gebouw, terwijl zij tevens ernstige wateroverlast beweren te lijden.

Overwegende dat de voor de strafrechter ingestelde civielrechtelijke vordering enkel mag strekken tot herstel van eigen schade, die door het vervolgde misdrijf wordt veroorzaakt en deze civielrechtelijke vordering enkel behoort aan diegene die rechtstreeks of persoonlijk door het misdrijf werd benadeeld.

Overwegende dat aangezien de burgerlijke vordering steun vindt in de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk wetboek, overeenkomstig de principes van gemeenrecht moet bewezen worden dat de bestaansvoorwaarden hiervan vervuld zijn.

Overwegende dat derhalve het bestaan dient aangetoond van een fout, een schade en een causaal verband tussen beiden.

Overwegende dat de burgerrechtelijke fout in casu het stedenbouwmisdrijf is waarvoor beklaagden voor de strafrechter vervolgd worden, doch de burgerlijke partijen er hic et nunc niet in slagen enige schade te bewijzen.

Overwegende dat hiervoor kan verwezen worden naar het proces verbaal dd.31 mei 1999 waarbij de verbalisanten vaststellen:

- dat de garage waarvan sprake niet te zien is omwille van het aangebrachte groenscherm,
- dat het dak van de garage weliswaar helt naar de perceelsgrens met , doch dat het bodemreliëf aan de achterzijde van de garage het laagst is aan de garage zelf en naar de perceelsgrens toe naar omhoog loopt (niveauverschil van 30 cm),

- dat de grond achter de garage niet doorweekt was zoals klagers beweren en er niet eens een plas water lag, niet-tegenstaande de hevige wolkbreuk van 30 mei 1999.

Overwegende dat bij gebrek aan schade in hoofde van de burgerlijke partijen hun vordering dient afgewezen als ongegrond.

Gezien de bepalingen van art.162.185.194 van het Wetboek van Strafvordering; art.2/2°.38.40.44.45.66 van het Strafwetboek; art. 1 van de wet van 5 maart 1952; art. 91 van het K.B. dd. 28 december 1950, art. 2.11.12.14.31.32.34.35.36.37 en 41 der wet van 15 juni 1935; art. 28 en 29 van de wet van 01 augustus 1985; art. 58§1 van het K.B. van 18 december 1986; 2.3 en 4 wet van 26 juni 2000; artikel 3 en 4 van de wet van 17 april 1878; 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek.

OM DEZE REDENEN en bij toepassing van de artikelen 1.2.99§1.146.1°.147.148.149 en 204 decreet dd.18 mei 1999.

DE RECHTBANK, vonnissende op tegenspraak,

Op strafgebied:

Veroordeelt elk van beklaagden wegens voormelde tenlastellegging tot een geldboete van **HONDERD EURO**(: 40,3399).

Zegt voor recht dat voormelde geldboeten worden verhoogd met 1990 opdeciemen en ieder gebracht op **495,79 Euro**.

Boeten vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn ieder door een gevangenzitting van 1 maand.

En aangezien beklaagden nog geen veroordeling opgelopen hebben tot een criminele of een correctionele straf van meer dan twaalf maanden gevangenzitting en een maatregel van genadigheid van aard is om hun verbetering te doen hopen;

Gezien art. 8 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994;

Verleent ieder van beklaagden gewoon uitstel van uitvoering voor een termijn van twee jaar voor de helft der opgelegde geldboete of 14 dagen vervangende gevangenzitting.

Verwijst beklaagden ieder tot de helft der kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: **109,27 Euro**.

Legt de kosten der eerste dagvaarding ten bedrage van 13,31 Euro ten laste van de Belgische staat.

Verwijst beklaagden tevens ieder tot betaling van een vergoeding van **25 EURO** cfr.art. 1 KB 23.12.1993.

Verwijst beklaagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds ieder tot betaling van een bedrag van **TIEN EURO** verhoogd met 40 deciem en ieder gebracht op **VIJFTIG EURO**.

En rechtdoende op de schriftelijke vordering van de gemachtigde ambtenaar:

Veroordeelt beklaagden om binnen **de twaalf maanden** na het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, over te gaan tot het herstel van de plaats, gelegen te , kadastraal gekend als in de vorige staat door het slopen van de wederrechtelijk opgetrokken garage van 20 x 12,5 meter, de verwijdering van alle funderingen, de vloerplaat, de verwijdering van alle afbraakmaterialen en het aanbrengen van goede teelaarde, tevens tot heraanplanting met streekeigen hoogstammige bomen.

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval huidig vonnis binnen de voormelde termijn niet ten uitvoer werd gelegd, daarin te voorzien op kosten van beklaagden.

Veroordeelt beklaagden ieder tot betaling van een dwangsom ten bedrage van **HONDERD VIJFENTWINTIG EURO (125 Euro) per dag** vertraag in de uitvoering van het hoger bevolen herstel in de oorspronkelijke staat.

Op burgerlijk gebied:

Verklaart de vordering van de burgerlijke partijen ontvanke-
lijk doch ongegrond.

Verwijst hen tot de door henzelf veroorzaakte kosten, op heden
begroot op nihil.